

[Statsministeren]

ned sætter et udvalg til at følge det internationale handlingsplanarbejde op. Men så siger fru Helle Degn, at det nok er bedst, at Nairobiudvalget eksisterer ved siden af. Det kan godt være, men det vil jeg helst ikke tage stilling til på stående fod, også af den grund, at jeg ikke ved, om de andre ordførere bag dagsordenen er enige i den løsning. Det kan godt være, det er det bedste, men det synes jeg man skal sætte sig ned og drøfte i den kreds af ordførere, som har foreslået dagsordenen, når den er vedtaget. Så kunne denne kreds måske fremsætte et forslag, som forhåbentlig i detaljer er egnet til gennemførelse.

Det eneste, jeg kan sige nu, er derfor, at jeg synes, dagsordenen er fortræffelig, og at jeg kan anbefale Tinget at vedtage den.

Ebba Strange (SF):

Jeg er selvfølgelig godt tilfreds med, at vi nu får lejlighed til at træffe en beslutning, der forpligter det videre arbejde med ligestillingsproblemerne. Vi står bag dagsordensforslaget, sådan som det er formuleret, men selvfølgelig kan vi have forskellige forestillinger om, hvad der ligger i de forskellige punkter i dagsordenen. Det kan være, statsministerens forslag er rimeligt, nemlig at vi skal sætte os ned og tale om det, hvis der skulle være uoverensstemmelse med, hvad vi forestiller os.

Jeg vil herefter fremhæve, hvad der for SF er vigtigt i forbindelse med denne dagsorden.

Når det drejer sig om de to første punkter, er det ret klart – og det er også fremgået af den debat, vi lige har haft om statsministerens redegørelse – at det fortsætter, og vi får lejlighed til at drøfte det igen senest i 1990, og at det i mellemtiden er Ligestillingsrådets opgave at arbejde med det.

Alle de spørgsmål, jeg ikke fik besvaret under det forrige punkt på dagsordenen, må jeg se hvordan jeg kommer videre med på andre måder.

Hvad angår de to sidste punkter, er vi glade for, at det er lykkedes Danmarks repræsentant i FN's Kvindekommission at få sikret, at i hvert fald Kvindekommissionen går ind for både en midtvejskonference og en konference i år 2000.

Vi er tilfreds med, at det nu er blevet en svensker, der skal repræsentere de nordiske lande. Jeg synes, det er kolossalt vigtigt, at

Danmark sammen med de andre nordiske lande fortsat arbejder for at få opfyldt kravet om midtvejskonference og konference i år 2000 og det krav, der for hele den danske delegation i Nairobi var så kolossalt vigtigt, nemlig at der sideløbende med FN-konferencerne bliver afholdt NGO-konferencer – det, der blev kaldt Forum.

Det har for hele kvindearbejdet, ligestillingsarbejdet i Danmark og i verden været utrolig vigtigt, at vi ved siden af regeringsorganerne og de statslige organer har haft kvindebevægelserne, kvindeorganisationerne. Jeg er ikke i tvivl om, at vi er enige om, at det skal være den danske indsats.

Når det er sagt, vil jeg springe ned til den sidste pind. Vores lov om Ligestillingsrådet er nu faktisk 10 år gammel – godt og vel oven i købet – og det ville vel ikke være urimeligt at tage den op til revision bl.a. med henblik på at se, om der måske var andre organisationer, der skulle være repræsenteret i Ligestillingsrådet. Vi har i SF selv en tanke om, at det f.eks. ville være fint at få nogle af de grupper, der arbejder med kvindeforskning, og måske også andre kvinderepresentationer ind i Ligestillingsrådet.

Da vi i sin tid vedtog loven om Ligestillingsrådet, var det første gang i Danmarkshistorien, og da fik Rådet den sammensætning, det har. Jeg skal bestemt ikke kritisere det, det har lavet, men jeg tror heller ikke, nogen i Rådet vil føle sig gået for nær, når jeg siger, at det er med henblik på at få styrket Rådet, at jeg synes, man kunne overveje en udvidelse af det. Så når vi siger »styrkes med ressourcer og kompetence«, tænker vi altså også på en egentlig ændring af loven og ændret sammensætning af Rådet.

Dernæst er det selvfølgelig et spørgsmål om nogle flere penge, sådan at Rådet kan komme til også at beskæftige sig med nogle af de ting, vi har drøftet i dag, og få styrket sin stilling i den danske offentligheds billede. Jeg mener også, at Ligestillingsrådet, i og med at det bliver styrket, ikke fortsat skal fungere som Statsministeriets sekretariat i forbindelse med udarbejdelse af handlingsplan. Det har de gjort i denne omgang, og det er så, hvad det er, men det mener jeg ikke kan være meningen fortsat; det må man finde et sekretariat til i Statsministeriet.

Endelig vil jeg sige om det udvalg, der skal følge det internationale handlingsplanar-